

Euroopan yhteisöjen komission 10.1.2003 Suomen tasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-10/03)**

(2003/C 44/34)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 10.1.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Suomen tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat C. Tufvesson ja M. Huttunen, prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuimien

- 1) toteaa Suomen tasavallan jättäneen noudattamatta sille tutkintotodistusten tunnustamisjärjestelmän perustamisesta vapauttamisdirektiivien ja siirtymätoimenpiteistä annettujen direktiivien soveltamisalaan kuuluvan ammatillisen toiminnan osalta sekä tutkintotodistusten yleisen tunnustamisjärjestelmän täydentämisestä 7 päivänä kesäkuuta 1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/42/EY⁽¹⁾ mukaiset velvollisuutensa, koska Suomi ei ole saattanut voimaan direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle,
- 2) velvoittaa Suomen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 249 artiklan kolmannen kohdan mukaan direktiivit velvoittavat jäsenvaltioita saavutettavaan tulokseen nähden, mutta jättävät kansallisten viranomaisten toteutettavaksi muodot ja keinot, joilla tulos saavutetaan.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet saattaakseen direktiivit säädetyssä määräajassa osaksi kansallista oikeusjärjestystä ja ilmoitettava komissiolle viipymättä näistä toimenpiteistä.

Komissio toteaa, että Suomi ei ole vielä toteuttanut näitä toimenpiteitä tai ei ainakaan ole ilmoittanut niitä komissiolle.

Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltiot eivät voi vedota sisäisiin olosuhteisiinsa tai käytännön ongelmiin sen perusteeksi, että täytäntöönpanoa ei ole toteutettu säädetyssä määräajassa.

(¹) EYVL L 201, s. 77.

Euroopan yhteisöjen komission 13.1.2003 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-14/03)**

(2003/C 44/35)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 13.1.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamies on komission oikeudellisen yksikön virkamies Josef Christian Schieferer ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Luis Escobar Guerrero, Centre Wagner C 254, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut otsonin aiheuttamasta ilman pilaantumista 21 päivänä syyskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/72/ETY⁽¹⁾ 5 artiklan, luettuna yhdessä liitteessä I olevan 3 ja 4 kohdan kanssa, mukaisia velvoitteitaan,

- a) koska se on säätänyt
 - 1) 20 mikrogrammaa/kuutiometri korkeammasta kynnysarvosta (ennakkovaroitustaso) kuin mistä on säädetty direktiivin liitteessä I olevassa 3 kohdassa,
 - 2) direktiivin 5 artiklan vastaisesti, että julkisen tiedottamisen edellytyksenä on kynnysarvon ylittyminen vähintään kahdella mittausasemalla,
 - 3) kolmen tunnin keskiarvosta direktiivin liitteessä I olevassa 3 ja 4 kohdassa säädetyn yhden tunnin keskiarvon asemesta,

eikä se näin ollen ole direktiivissä tarkoitetuissa tilanteissa täysin varmistanut sitä, että väestölle tiedotetaan tai sitä varoitetaan kynnysarvon ylitymisestä. Itävallan tasavalta ei tämän vuoksi ole pannut direktiiviä 92/72/ETY täysimääräisesti täytäntöön.

- b) Itävallan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Itävallan tasavalta ei ole saattanut täysimääräisesti osaksi Itävallan oikeusjärjestelmää direktiivin 92/72/ETY säännöksiä, jotka koskevat ilman otsonipitoisuuden kynnysarvoja (direktiivin liitteessä I oleva 3 kohta), vaatimusta väestölle tiedottamisesta, kun kynnysarvojen ylittyminen todetaan yhdellä mittausasemalla (direktiivin 5 artikla), ja keskiarvon muodostamista kynnysarvoa määritettäessä (direktiivin liitteessä I oleva 3 ja 4 kohta).

Väestölle tiedottamisen kynnsarvo

Direktiivin 5 artiklan mukaan väestölle on tiedotettava liitteessä I olevassa 3 kohdassa mainitun arvon ylittymisestä, kun taas Itävallan otsonilainsäädännössä (Ozongesetz) ei eroteta väestölle tiedottamisen kannalta toisistaan direktiivissä mainittuja kolmea vaihetta (ennakkovaroitusvaihe, varoitusvaihe I ja varoitusvaihe II). Itävallan otsonilain liitteen 1 mukaan ennakkovaroitusvaihe alkaa vasta arvon $0,200 \text{ mg/m}^3$ (eli $200 \text{ mikrogrammaa/kuutiometri}$) ylittyessä, kun taas direktiivin 5 artiklassa, luettuna yhdessä liitteessä I olevan 3 kohdan kanssa, kynnsarvoksi säädetään $180 \text{ mikrogrammaa/kuutiometri}$ (eli $0,180 \text{ mg/m}^3$).

Kynnsarvon ylittyminen kahdella mittausasemalla

Itävallan otsonilain mukaan ennakkovaroitusvaihe alkaa valvonta-alueella vasta, kun varoitusarvo on ylittynyt viimeisen 12 tunnin aikana vähintään kahdella valvonta-alueen mittausa-

semalla ja odotettavissa on, että tilanne pysyy ennallaan tai pahenee. Direktiivissä ei sen sijaan säädetä tällaisesta rajoituksesta.

Kynnsarvon määrittäminen yhden tunnin keskiarvona

Itävallan otsonilain mukaan varoitusarvot määritetään kolmen tunnin keskiarvoina (mg/m^3). Sen sijaan direktiivin liitteessä I olevassa 3 ja 4 kohdassa kynnsarvot määritetään yhden tunnin keskiarvona. Itävallan suorittaman määrittämisen seurauksena voi olla huomattavasti pienempi määrä varoitusarvoja eli tiedottamista väestölle kuin mitä direktiivissä edellytetään.

Näiden kolmen edellä mainitun kynnsarvojen vahvistamista ja määrittämistä koskevan eroavaisuuden seurauksena voi olla se, että Itävallassa väestölle tiedotetaan vähemmän kuin mitä direktiivin 5 artiklassa ja liitteessä I olevassa 3 ja 4 kohdassa edellytetään.

(¹) EYVL 1992 L 297, s. 1.